

200701685/1.

Datum uitspraak: 16 mei 2007

**AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK**

**Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:**

appellante,

**tegen de uitspraak in zaak no. AWB 05/45910 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, van 31 januari 2007 in het
geding tussen:**

appellante

en

de Minister van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 16 september 2005 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 31 januari 2007, verzonden op 7 februari 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 7 maart 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 14 maart 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. D. Roemers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. F.S.N. Nasrullah-Oemar, ambtenaar van Staat.

w.g. Roemers
Lid van de enkelvoudige kamer

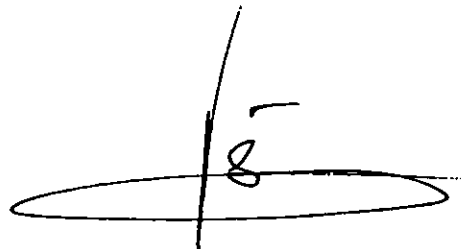
w.g. Nasrullah-Oemar
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 16 mei 2007

404

Verzonden: **16 MEI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Groningen, vreemdelingenkamer

Zaaknummer: Awb 05/45910

Uitspraak in het geschil tussen:

gebooren op
van Iraanse nationaliteit,
V-nummer
eiseres,
gemachtigde: mr. J.M.J. Lubbers, advocaat te Groningen,

en

**DE MINISTER VAN JUSTITIE, VOORHEEN DE MINISTER VOOR
VREEMDELINGENZAKEN EN INTEGRATIE,**

(Immigratie- en Naturalisatiedienst),

te 's-Gravenhage,

verweerder,

vertegenwoordigd door mr. D.W.J. Vinkes, ambtenaar ten departemente.

1. Ontstaan en loop van het geding

1.1. Op 25 januari 2005 heeft eiseres een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Verweerder heeft bij beschikking van 16 september 2005 afwijzend op de aanvraag beslist.

1.2. Bij beroepsschrift van 10 oktober 2005 heeft eiseres tegen de hiervoor genoemde beschikking beroep ingesteld.

1.3. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de rechtbank toegezonden. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiseres toegezonden en hem in de gelegenheid gesteld om nadere gegevens te verstrekken. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

1.4. Het beroep is behandeld ter openbare zitting van de rechtbank van 18 januari 2007. Eiseres is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Rechtsoverwegingen

Feiten en standpunten van partijen

2.1. Eiseres heeft ter ondersteuning van haar aanvraag, samengevat, het volgende naar voren gebracht. Eiseres was woonachtig in en werkzaam als fotograaf en cameravrouw in het bedrijf van haar vader. In juni 2003 hoorde eiseres over de satelliet over

een herdenkingsbijeenkomst voor in 2002 vermoorde studenten. Eiseres ging met haar moeder en broer in de auto naar de plaats waar de herdenking zou plaatsvinden. Daar werden ze aangehouden door leden van de Basidj (een aan de Iraanse veiligheidsdienst gelieerde ordedienst). Ze werden meegenomen naar een politiebureau voor verhoor. Dezelfde dag werden eiseres, haar moeder en haar broer weer vrijgelaten. Ruim een week later hoorde eiseres van een vriendin over een demonstratie in de buurt. Eiseres ging met haar moeder en haar vriendin naar de plaats van de demonstratie. Het gezelschap werd wederom aangehouden door leden van de Basidj en meegenomen naar een basisplaats van de Basidj. Eiseres, haar moeder en haar vriendin werden na verhoor naar een andere plaats gebracht. Daar werd eiseres van haar moeder en haar vriendin gescheiden. Eiseres is daarop door een verhoorder, die werd genoemd, en door twee bewakers seksueel misbruikt.

vertelde eiseres later dat zij zou worden vrijgelaten en dat zij niets mocht vertellen over hetgeen zij had meegemaakt. Enige tijd nadat zij was vrijgelaten werd eiseres gebeld door een man die zei dat hij namens belde. Eiseres diende zich de volgende dag om 15.00 uur te melden in een straat tegenover een bioscoop. Eiseres is de volgende dag naar de afgesproken plek gegaan en is daar opgehaald met een geblindeerde Mercedes Benz. Deze auto bracht eiseres naar een woning in het noorden van waar eiseres door wederom seksueel werd misbruikt. Eenmaal thuisgekomen heeft eiseres het haar moeder verteld. Haar moeder wilde een klacht indienen, maar zij werd tegengehouden door eiseres, aangezien zij continu in de gaten werden gehouden. Eiseres is vervolgens nog talloze malen opgehaald en naar gebracht. Eiseres heeft in die periode tot tweemaal toe een zelfmoordpoging ondernomen en heeft haar relatie verbroken. Uiteindelijk heeft haar moeder hetgeen eiseres is overkomen aan haar vader verteld. Die heeft daarop besloten dat eiseres moest vluchten. Eiseres is daarop samen met een reisagent vanuit Iran via Dubai naar een land in Europa gevlogen en vervolgens met de trein op 6 december 2004 Nederland ingereisd. Eiseres had de bedoeling door te reizen naar Engeland en uiteindelijk de Verenigde Staten. In afwachting van haar verdere reis heeft eiseres enige weken doorgebracht in een woning in de buurt van Amsterdam. Toen zij op 23 december 2004 de boot naar Engeland wilde betreden is eiseres aangehouden en naar Ter Apel gebracht, waar zij op 25 januari 2005 een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd heeft ingediend. Met haar aanvraag heeft eiseres nog overgelegd een geboorteboekje, een vonnis van een rechtbank in van 15 juli 2004, een echtscheidingsvonnis van 6 juli 2003, een dagvaarding gedateerd 4 september 2004 en een arrestatieformulier/bewijs van toegang bij de rechtbank van 30 juni 2004.

2.2. Op verzoek van verweerder heeft het Bureau Documenten, verbonden aan de IND, vervolgens de door eiseres overgelegde documenten onderzocht op echtheid. Blijkens het rapport van 29 juni 2005 is de overgelegde dagvaarding mogelijk echt, maar hoogstwaarschijnlijk niet opgemaakt en afgegeven door een daartoe bevoegde instantie. Het overgelegde echtscheidingsvonnis is zeer wel mogelijk niet opgemaakt en afgegeven door een daartoe bevoegde instantie, terwijl de echtheid van het document niet kan worden vastgesteld. Het vonnis van de rechtbank is mogelijk echt, maar niet kan worden vastgesteld of het document is opgemaakt en afgegeven door een daartoe bevoegde instantie, terwijl voorts niet kan worden vastgesteld of het document inhoudelijk juist is. Van het bewijs van toegang tot de rechtbank kan de echtheid niet worden vastgesteld, kan niet worden vastgesteld of het is opgemaakt en afgegeven door een daartoe bevoegde instantie en kan niet worden vastgesteld of de inhoud juist is. Het geboorteboekje is zeer waarschijnlijk echt, maar niet kan worden vastgesteld of het document is opgemaakt en afgegeven door een daartoe bevoegde instantie, terwijl voorts niet kan worden vastgesteld of het document inhoudelijk juist is.

2.3. Verweerder heeft de aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen. Hij heeft daartoe allereerst overwogen dat eiseres zich na haar komst naar Nederland niet onverwijld heeft gewend tot de autoriteiten. Zij heeft zich pas gemeld nadat zij, na al enige weken in Nederland te hebben verbleven, werd aangehouden toen zij met gebruikmaking van een vals Spaans paspoort via Engeland naar de Verenigde Staten wilde reizen. Verweerder heeft voorts aangevoerd dat eiseres geen reisbescheiden heeft kunnen overleggen, terwijl zij voorts evenmin haar reisroute middels gedetailleerde, coherente en verifieerbare verklaringen aannemelijk heeft gemaakt. Eiseres kan worden tegengeworpen dat zij haar reisbescheiden heeft afgegeven aan de reisagent nadat zij in een Europees land was gearriveerd en dat zij niet aannemelijk heeft gemaakt dat het ontbreken van documenten die haar reisverhaal onderbouwen niet aan haar is toe te rekenen. Eiseres kan voorts worden tegengeworpen dat zij niet wist van welk land het visum in haar paspoort was, op welke datum zij in Dubai is aangekomen, in welk Europees land het vliegtuig is geland, met welke vliegtuigmaatschappij zij heeft gevlogen, op welke datum zij Nederland is ingereisd, wat de kleur van de trein was waarmee zij vanaf de vluchthaven is verdergereisd en in welke plaats in Nederland zij enige weken heeft doorgebracht. Vanwege het vorenstaande is de oprechtheid van het asielrelaas van eiseres op voorhand aangetast en wordt afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van het relaas. Nu er zich omstandigheden voordoen als bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder c en f Vw 2000, mogen in het relaas daarnaast ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van relevante bijzonderheden voorkomen. Van het asielrelaas van de vreemdeling dient dan een positieve overtuigingskracht uit te gaan. Verweerder is van een dergelijke positieve overtuigingskracht, waar het betreft het asielrelaas van eiseres, niet gebleken. Eiseres heeft tegenstrijdige verklaringen afgelegd waar het betreft de datum waarop zij de dagvaarding van de rechtbank heeft ontvangen. Voorts heeft eiseres vage verklaringen afgelegd. Eiseres weet de echte naam, het adres en de functie van haar verkrachter niet te noemen. Ze weet ook verder weinig over deze man en zijn woning te vertellen. Ze weet niet hoe lang zij is vastgehouden na haar tweede aanhouding en op welke datum zij is vrijgelaten. Voorts wekt het bevreemding dat eiseres een dagvaarding heeft gekregen om zich op 13 september 2004 te melden en zij tot december 2004 zonder zich te melden en zonder problemen op haar huisadres kon blijven wonen. Het wekt verder bevreemding dat de echtscheiding van eiseres erg snel geregeld is, namelijk binnen drie weken nadat zij voor de eerste keer gedetineerd is geweest en het moment waarop de problemen met zijn begonnen. De overgelegde documenten overtuigen voorts niet, nu de data op de documenten niet overeenkomen met de verklaringen van eiseres en nu uit het onderzoek door Bureau documenten is gebleken dat getwijfeld kan worden aan de authenticiteit van de documenten. Voorts is niet gebleken dat eiseres niet in staat was tot het afleggen van consistente en coherente verklaringen. Verweerder heeft daarbij verwezen naar het medisch advies van 28 januari 2005, waarin is geoordeeld dat eiseres in staat is te worden gehoord over haar asielmotieven, dat er geen sprake is van acute psychiatrische problematiek en dat zij te weinig sedatieve medicatie gebruikt om haar geestelijke vermogens in negatieve zin te beïnvloeden. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat het asielrelaas van eiseres niet geloofwaardig is, reden waarom geen inhoudelijke beoordeling van het relaas heeft plaatsgevonden. Eiseres komt dan ook niet op grond van het bepaalde in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a tot en met d, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) in aanmerking voor de gevraagde verblijfsvergunning.

2.4. Eiseres heeft zich in beroep op het standpunt gesteld dat zij zich niet onverwijld heeft gemeld, omdat zij door wilde reizen naar de Verenigde Staten. Zij had niet de bedoeling om in Nederland te blijven. Zij heeft haar reisdocumenten aan de reisagent

afgestaan, omdat deze haar daartoe had verplicht. Zij was te jong en te getraumatiseerd om zich tegen de reisagent te verzetten. Zij heeft voorts uitgebreid verteld over haar reis naar Nederland. Verweerder heeft ten onrechte gesteld dat haar relaas niet geloofwaardig is. Er is onvoldoende rekening gehouden met het feit dat zij vanwege hetgeen zij heeft meegemaakt getraumatiseerd is. Dat zij tegenstrijdige verklaringen zou hebben afgelegd is deels het gevolg van misverstanden en deels het gevolg van de door haar trauma's veroorzaakte concentratieproblemen. Eiseres heeft er nog op gewezen dat het door verweerder genoemde medisch advies is opgesteld door een arts en niet door een psychiater of psycholoog. Ten slotte heeft eiseres aangevoerd dat zij in Nederland onder behandeling heeft gestaan van een psychotherapeut, maar dat zij deze behandeling heeft afgebroken, omdat zij niet kon praten over hetgeen haar is overkomen en dat zij inmiddels weer een suicidepoging heeft ondernomen.

Beoordeling van het beroep

2.5. Ingevolge artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b en c (c en d) Vw 2000 kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 worden verleend aan de vreemdeling

a. die verdragsvluchteling is;

b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan foltering, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen; of

c. van wie naar het oordeel van Onze Minister op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst; of

d. voor wie terugkeer naar het land van herkomst naar het oordeel van Onze Minister van bijzondere hardheid zou zijn in verband met de algehele situatie aldaar.

2.6. Ingevolge artikel 31, eerste lid Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zich zelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.

2.7. Ingevolge artikel 31, tweede lid, aanhef en onder c Vw 2000 wordt bij het onderzoek naar de aanvraag wordt mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling niet beschikt over een voor toegang tot Nederland vereist document voor grensoverschrijding, tenzij hij zich onverwijld onder opgave van de plaats waar of waarlangs hij Nederland is binnengekomen heeft vervoegd bij een ambtenaar, belast met de grensbewaking of het toezicht op vreemdelingen, en daar kenbaar heeft gemaakt dat hij asiel wenst.

2.8. Ingevolge artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f Vw 2000 wordt bij het onderzoek naar de aanvraag wordt mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

2.9. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich in redelijkheid op het

standpunt kunnen stellen dat de omstandigheid dat eiseres ter staving van haar aanvraag geen reisdocumenten heeft overgelegd die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van haar aanvraag en het feit dat dit aan eiseres is toe te rekenen reeds afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van haar asielrelaas. De rechtbank overweegt daarbij nog, naar aanleiding van hetgeen door eiseres op dit punt is aangevoerd, dat ingevolge vaste jurisprudentie afgifte van reisdocumenten aan de reisagent niet kan gelden als excuus voor het niet kunnen overleggen van deze documenten. De rechtbank acht het met verweerder voorts weinig aannemelijk dat eiseres niet meer informatie kan verschaffen over haar reis naar Nederland. Voorts heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat eiseres, terwijl zij niet beschikte over een voor toegang tot Nederland vereist document voor grensoverschrijding, zich niet onverwijd heeft gemeld bij de Nederlandse autoriteiten op het moment waarop zij Nederland binnenkwam. De rechtbank onderschrijft hetgeen verweerder daarover heeft aangevoerd en verenigt zich daarmee.

2.10. In het geval er zich omstandigheden voordoen als bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder c en f Vw 2000, mogen in het relaas daarnaast ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van relevante bijzonderheden voorkomen. Van het asielrelaas van de vreemdeling dient dan een positieve overtuigingskracht uit te gaan.

2.11. Verweerder heeft zich voorts, naar het oordeel van de rechtbank, in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het asielrelaas van eiseres voldoende positieve overtuigingskracht ontbeert. De rechtbank overweegt daartoe met name dat haar niet is gebleken van een afdoende verklaring voor het feit dat eiseres, na de hernieuwde dagvaarding begin september 2004 te hebben ontvangen, nog tot haar vertrek in december 2004 zonder noemenswaardige problemen op haar woonadres heeft kunnen verblijven.

2.12. De rechtbank merkt daarbij nog op dat haar niet is gebleken dat eiseres niet is staat is (geweest) voldoende consistente en coherente verklaringen af te leggen over hetgeen haar is overkomen in haar land van herkomst. De rechtbank is gebleken dat verweerder naar aanleiding van verklaringen van eiseres over haar psychische problemen en medicijngebruik heeft verzocht om een medisch advies betreffende de vraag of eiseres gehoord kan worden over de gebeurtenissen in haar land van herkomst. Eerst nadat uit het overgelegde medisch advies is gebleken dat er geen medische belemmeringen waren om te worden gehoord is een nader gehoor gehouden. De rechtbank overweegt voorts dat van de zijde van eiseres geen nadere toelichting is gegeven op de gestelde medische problemen in verband met de ondervonden traumatische gebeurtenissen in het land van herkomst.

2.13. Eiseres kan derhalve niet aan artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a tot en met d Vw 2000 een aanspraak op een verblijfsvergunning ontleen.

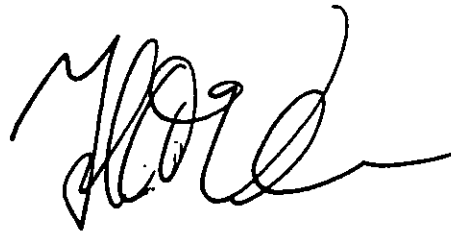
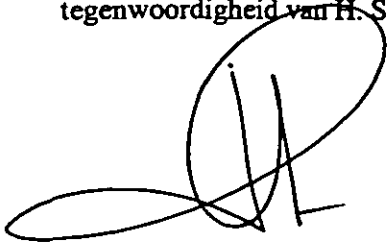
2.14. Gelet op het voorgaande heeft verweerder de aanvraag terecht afgewezen. Het beroep is dan ook ongegrond.

2.15. Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gegeven door mr. H.C.P. Venema en in het openbaar uitgesproken in
tegenwoordigheid van H. Siebers als griffier op 31 januari 2007.

Tegen de uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift, in aanvulling op de vereisten gesteld in artikel 6:5 Algemene wet bestuursrecht één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: - 7 FEB 2007

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
1373	
B - 7 MRT 2007	
ZAAKNR.	01685
AAN:	VI
BEHANDELD: DD:	PAR:

per post en per fax: 070-3651380

Groningen, 7 maart 2007

APPELSCHRIFT

Betreft: hoger beroep inzake AWB 05 / 45910

Naam appellant:
Nationaliteit: Iraanse
IND-nummer: 0412.27.0030
V.nummer:
Geboortedatum:

Geacht college,

van Iraanse nationaliteit, die verblijft op het AZC te Echt
Pepinusbrug 2 te 6102 RJ Echt, heeft ten behoeve van deze procedure woonplaats gekozen
te Groningen aan de Korreweg 66, postcode 9715 AD, postbus 1010, 9701 BA Groningen, op
het kantoor van mw. mr. J.M.J. Lubbers, die verklaart bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd door
appellante tot het instellen van hoger beroep tegen de uitspraak van (de
voorzieningenrechter van) de rechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen,
van 31 januari 2007 en verzonden op 7 februari 2007, met kenmerk: AWB 05/ 45910.
Mevrouw Lubbers zal als gemachtigde van appellante optreden met het recht van vervanging
(prod.1).

1. Korte weergave procedurele gegevens tot op heden:

Op 25 jan. 2005 heeft eiseres een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel
voor bepaalde tijd ingediend. Verweerder heeft bij beschikking van 16 september 2005
afwijzend op de aanvraag beslist.

Bij beroepschrift van 10 okt. 2005 heeft eiseres tegen de hiervoor genoemde beschikking
beroep ingesteld. Verweerder heeft de op de zaak betrekkinghebbende stukken aan de
rechtbank toegezonden.

Op 8 januari 2007 werd een aanvullend stuk en enige aanvullende gronden beroep
ingediend.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van de rechtbank Den Haag nevenzittingsplaats
Groningen op 18 januari 2007. Eiseres is in persoon verschenen tezamen met haar
gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

Bij beschikking d.d. 31 januari 2007 en verzonden op 7 februari 2007 werd het beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze uitspraak keert zich dit appelschrift.

Het appelschrift berust op de navolgende grieven. Bij de grief wordt de overweging waartegen de grief zich richt, geciteerd.

Grief 1: In rechtsoverweging 2.4 vat de rechtbank de door eiseres aangevoerde gronden dusdanig summier samen dat de essentie van hetgeen werd aangevoerd merendeels verloren gaat.

Om die reden is er sprake van een zeer gebrekkige motivering.

De rechtbank vat de aangevoerde gronden onder meer samen als volgt: *" Dat zij tegenstrijdige verklaringen zou hebben afgelegd is deels het gevolg van misverstanden en deels het gevolg van door trauma's veroorzaakte concentratieproblemen."*

Toelichting:

In de gronden van beroep van 10 november 2005 heeft appellante onder meer aangevoerd dat een aantal verschillen in data berusten op misverstanden, omdat bijvoorbeeld in de dagvaarding verschillende data staan en er door verweerder van een onjuiste datum wordt uitgegaan. Dat wil zeggen, verweerder neemt/hanteert een verkeerde datum en verwijt dit vervolgens aan appellante.

In de aanvullende gronden van 8 januari 2007 werd dit voorbeeld nader toegelicht. In het voornemen van verweerder staat dat appellante in haar nader gehoor van 28 februari 2005 zou hebben gezegd dat zij de laatste dagvaarding op 4 september 2004 zou hebben ontvangen. Dit had appellante echter helemaal niet zelf gezegd. Zie pagina 8 van het nader gehoor. De ambtenaar noemde de datum in zijn vraag. De ambtenaar noemde een foutieve datum en verwijt vervolgens appellante dat zij tegenstrijdig is.

De conclusie dient te luiden dat appellante op dit punt in het geheel niet tegenstrijdig was.

Een datum op de dagvaarding is namelijk de datum waarop deze is vervaardigd, een andere datum is die van uitreiking (12 september) en een andere de datum is de datum op dag waarop zij zich zou moeten melden, namelijk 13 september. De datum 4 september 2004 is dus de datum waarop de dagvaarding is gemaakt en deze wordt door de ambtenaar aan eiseres voorgehouden als de datum waarop zij dit stuk zou hebben ontvangen.

Ook gaat verweerder uit van een verkeerde datum van het vonnis in Iran, waarbij zij werd vrijgesproken. Verweerder ziet abusievelijk de datum van de vordering door de Officier van Justitie aan voor de datum van het vonnis.

Ook hier was eiseres niet tegenstrijdig; verweerder was slordig.

De conclusie diende dan ook te zijn dat eiseres nauwelijks tegenstrijdig is geweest en dat daarom ook niet gesteld mag worden dat haar asielrelaas positieve overtuigingskracht ontbeert of niet geloofwaardig kan worden bevonden.

Grief 2: Rechtsoverweging 2.12 is onvoldoende gemotiveerd en innerlijk tegenstrijdig. De rechtbank dient in dit verband ook te toetsen of verweerder zich ervan heeft vergewist dat een gevraagd en gevolgd advies wel op deskundige wijze te stand is gekomen en de rechtbank heeft dit nagelaten.

De rechtbank merkt in deze overweging op: *" dat haar niet is gebleken dat eiseres niet in staat is (geweest) voldoende consistente en coherente verklaringen af te leggen over hetgeen haar is overkomen in haar land van herkomst. De rechtbank is gebleken dat*

verweerder naar aanleiding van verklaringen van eiseres over haar psychische problemen en medicijngebruik heeft verzocht om een medisch advies betreffende de vraag of eiseres gehoord kan worden over de gebeurtenissen in haar land van herkomst. Eerst nadat uit het overgelegde medisch advies is gebleken dat er geen medische belemmeringen waren om te worden gehoord is een nader gehoor gehouden."

Toelichting:

Volgens verweerder was appellante vaag en tegenstrijdig, hetgeen appellante op een aantal punten heeft bestreden en heeft kunnen waarleggen, zoals ook hierboven werd betoogd bij grief 1.

Echter, indien ook de rechtbank van mening is dat haar niet is gebleken dat appellante niet in staat is geweest voldoende consistente en coherente verklaringen af te leggen, dan was appellante dus kennelijk volgens de rechtbank wel consistent en coherent en daarmee dus niet tegenstrijdig of te vaag. In dat geval kan men haar asielrelaas niet afdoen als ongeloofwaardig of stellen dat het relaas positieve overtuigingskracht ontbeert.

Voort kan de rechtbank in een dergelijk geval er niet mee volstaan met slechts te verwijzen naar het feit dat een medisch advies is gevraagd tijdens de AC procedure. Verweerder dient zich ervan te vergewissen of dit advies wel een juist en deskundig advies was. De rechtbank dient in dergelijke gevallen verweerders oordeel te toetsen.

Onder meer blijkt uit het medisch advies in het AC dat dit is gegeven door een arts en niet door een psycholoog of psychiater, die op dit gebied meer deskundig zijn.

Bovendien gebeurt in een AC procedure alles met spoed, hetgeen een juiste oordeelsvorming niet altijd ten goede komt.

Uit het advies blijkt dat zij sedatieve medicatie gebruikt. Ook meldt zij een suïcidepoging en automutilatie. Al deze zaken duiden op een trauma. Toch wordt geoordeeld dat zij gehoord kan worden, hetgeen merkwaardig is.

Redenen waarom de bestreden uitspraak niet in stand kan blijven en redenen waarom appellante u verzoekt om de bovenstaande grieven gegrond te verklaren en op grond daarvan:

- I de uitspraak van de arrondissementsrechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, sector bestuursrecht, Vreemdelingenkamer, Reg. nr. AWB 05 / 45910 geheel of gedeeltelijk te vernietigen;
- II de beschikking van de Minister van Justitie, voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie d.d. 16 sept. 2005 te vernietigen;
- III de Minister van Justitie te veroordelen tot het vergoeden van de gemaakte proceskosten.

Hoogachtend,

b.a.
Meyr. Mr. J.M.J. Lubbers,
gemachtigde en advocate

Bijlagen:

1. kopie machtiging;
2. afschrift van de bestreden uitspraak van de arrondissementsrechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen van 31 jan. 2007.